

Sólyom Olga Egyetemi Leckekönyve

Név: Sólyom Olga

1954/55. tanév I. félévére beiratkozott a

A tárgy és az előadó tanár neve	Heti óraszám előad- ásokról	A gyakorlatok, szemináriumok órájainak száma	Nap
Sz. K. P. története	4		
POLITIKAI GAZDASÁGTAN	4		
A SZU. NÉPEINEK TÖRTÉNETE	6		
EGYETEMES TÖRTÉNET	3		
OROSZ NYELV	6		
Angol nyelv			
Sz. K. P. története szakkollégium			
Lezárva 1955. MÁR. - 8.			

Beiratkozott: Budapest 1954. szept. - 2

Tandíjat befizet: 1 FORINT

1954. szept. - 2

14

Lenin Intézet

nappali, Párttörténet

Vizsgaeredmények	Nap	Hivatalos bejegyzések
jó (4)	1954. szept. 24.	bejegyzés
jó (4)	1955. máj. 24.	bejegyzés
megfelelt	1955. máj. 24.	bejegyzés
jó (4)	1955. máj. 24.	bejegyzés
jeles (5)	1955. máj. 24.	bejegyzés
jeles (5)	1955. máj. 24.	bejegyzés
EGYEZTETVE		

A tanulmányi és vizsgakövetelmények szerint.

Budapest, 1955. MÁR. - 8.

15

Ez az egyetemi leckekönyvem 14--15. oldala az 1954/55-ös tanév első félévéből (a Lenin Intézet nappali tagozata, Párttörténet szak):

A tárgy neve. Heti óraszám. Vizsgaeredmények

Sz.K.P. története : 4 jó (4)
 POLITIKAI GAZDASÁGTAN: 4 jó (4)
 A SZU. NÉPEINEK TÖRTÉNETE: 6 megfelelt
 EGYETEMES TÖRTÉNET: 3 jó (4)
 OROSZ NYELV: 6 jeles (5)
 Angol nyelv: jeles (5)
 SZ.K.P. története szakkollégium: megfelelt
 Lezárva: 1955. MÁR. 8.

1952-ben leérettségiztem a Szilágyiban, és jelentkeztem a Külügyi Akadémiára. De volt egy ronda antiszemita igazgatóm a Szilágyiban, aki elsinkófálta a kérvényemet. Mire észhez kaptam, hogy nem hívtak be felvételre, addigra lezárult minden. De 1952-ben lasszóval fogták az egyetemre a diákokat. Jöttek a különböző egyetemekről, és az érettségiző osztályokkal beszéltek, hogy gyere hozzánk, gyere ide, gyere oda. Én a matekhoz, fizikához meg a természettudományos tárgyakhoz hülye voltam, engem a történelem, irodalom, ilyesmi érdekelt, tehát humán beállítottságú voltam, de tanár nem akartam lenni, hogy bölcsészkarra menjek. Hova lehetne még menni? Akkor jöttek a Lenin Intézetből, és azzal csábítottak oda, hogy ott eleve két nyelvet tudok tanulni, és ha

elvégzem, és rászánok még egy évet, onnan mehetek egyenesen a Külügyi Akadémiára. Így öt év alatt két diplomám lesz. Ez rendkívül vonzó volt a számomra, úgyhogy elmentem a Lenin Intézetbe felvételizni a marxizmus-leninizmus szakra. Oda járt a Huszár Tibor [Huszár Tibor (1930) -- szociológus, egyetemi tanár. Egyik fő szervezője volt az egyetemi szociológiaoktatás újraindításának (1969), majd vezetője az Eötvös Loránd Tudományegyetem Szociológiai Intézetének. -- A szerk.], a Pozsgay évfolyamtársam volt [Pozsgay Imre (1933) -- politikus, 1970-től az MSZMP KB alosztályvezetője, 1980--89 közt KB tag. Kulturális miniszter (1976--80), művelődési miniszter (1980--82), 1982-től a Hazafias Népfront főtitkára. 1989-ben ő mondta ki először, hogy 1956 népfelkelés volt. -- A szerk.], a Berecz János a néhai férjemnek volt a csoporttársa [Berecz János (1930) -- politikus, KISZ KB osztályvezetője, majd 1974-től az MSZMP KB Külügyi osztályának vezetője, a "Népszabadság" főszerkesztője (1982--85), a KB ideológiai titkára és az Agit-Prop. Bizottság elnöke 1985-től, majd az MSZMP PB tagja (1987--89). -- A szerk.], kettővel járt fölöttem Rózsa, a Berend T. Iván felesége, együtt Borsányi Gyurival, aki történész lett, és életem legjobb barátja volt [Borsányi György (1931--1997) -- történész, számos tudományos munka szerzője. -- A szerk.]. Tehát bekerültem a Lenin Intézetbe. Heti huszonkét óra nyelv volt, orosz és angol, és én ezt rettenetesen élveztem. Tanultunk mindenféle történelmet, földrajzot.

Közben, mivel én nagyon csóró voltam, muszáj volt dolgoznom. Az anyám szerzett egy műszaki rajzoló állást a fogorvosműszer-gyárban. Heti tizennyolc óráért ötszázhatvan forintot kaptam. Műszaki rajzot soha nem tanultam, de attól még csinálhattam. Összeszorítottam a fogamat, és megcsináltam, amit mondtak. Igen ám, de ez délután volt, és akkor kötelező volt minden nap délután kettőig az egyetemen lenni. Szombaton is. Nem volt más választásom, mint időnként meglógni egy-egy utolsó óráról. Csakhogy mindig vannak jótét lelkek, valaki bemószerolt, hogy én meg szoktam lógni az utolsó órákról. Ezért a harmadév vége felé egy taggyűlésen közölték velem, hogy fegyelmit kaptam. Hogyhogy fegyelmit? Nem is volt fegyelmi tárgyalás. Irtóra berágtam. Akkor adták ki az indexet a vizsgaidőszakra, és utasítottak, hogy menjek be a rektorhoz, és írassam be az indexembe a fegyelmit. Na, több se kellett nekem, bementem, kitálgattam, hogy micsoda disznóság, hogy jönnek ahhoz, engem meg se kérdeznek, hogy miért csináltam, éhen halok vagy nem. Mire közölte, hogy ő nem írja be, menjek az igazgatóhelyetteshez. Bementem, ott is előadtam magamat. A pasas nem szólt egy árva szót sem, elvette az indexemet, és egy évre antedatálva írta be a fegyelmit. Ami azt jelentette, hogy abban a pillanatban el is évült. Ezt megláttam, rájöttem, fogtam magam, és ezzel az indexszel átmentem a közgazdasági egyetem oktatási osztályára. Megkérdeztem, hogy átvennének-e. Hova? Azt sem tudtam, milyen tagozatok vannak, csak azt, hogy van ipar szak, mert az anyám oda járt. Mondom, az ipar szakra. Mikortól? Ősztől. De még egyszer kell járni a harmadévet. Jó, akkor harmadévre. Át is voltam véve. A barátnőmmel üzentem a Lenin Intézetbe, hogy többet ne várjanak.